

ANGELČEK

Priloga „Vrtcu“.

Štev. 5.

Ljubljana, 1. maja 1911.

XIX. tečaj.

Zjutraj.

7. Jutro prvega sv. obhajila.

O zlati dan, najlepši dan življenja,
iz duše dna pozdravljen tisočkrat!
Ti srečni cilj si vsega hrepenenja,
ti zame si nebeško lep, bogat.

O, danes, danes Jezus me poseti,
živ tabernakelj moje bo srce,
Bog bo pri meni kot v monštranci sveti,
in čudom zrlo bo nebo na me.

Pozdravljeno, ti solnce žarnokrasno!
O, stopi više, više na obok,
globoko mi poglej v očesce jasno,
saj danes sem najsrečnejši otrok.

Poglej še globlje v dušo snežnobelo,
v lepoti krstni danes mi žari;
poslušaj spev, ki poje ga veselo,
ko po trenutku srečnem koprni.

Ko bo prišel preljubi Jezus k meni,
izlij pred njega žarkov milijon;
v zlato najdražje takrat me odeni,
saj tabernakelj bom njegov in tron.

Pozdravljeni, vi pevčki lahnokrili!
Najlepši spev vzemite iz srca,
da boste pred oltarjem ga izlili,
ko prejmem jaz neskončnega Boga.

Pozdravljen, šopek majniškega cvetja!
Na srcu svojem nesem te s seboj,
da priča boš veselega zavzetja
takrat, ko pride k meni Jezus moj.

Pozdravljena, ti obhajilna sveča!
Zelenje sveže danes te krasi.
Tam, kjer me čaka Jezus, moja sreča,
v ljubezni boš plamtela z mano ti.

Nagnite zdaj nebesa se visoka,
pošljite angelov nizdol za me,
da spremijo presrečnega otroka,
ki prvič k obhajilni mizi gre.

In ti, Marija, moja sladka Mati,
pripravi dušo, da bo lep oltar;
ti prosí, da bo v milosti bogati
ostal pri meni Jezus moj vsekdar!

M. Elizabeta.

